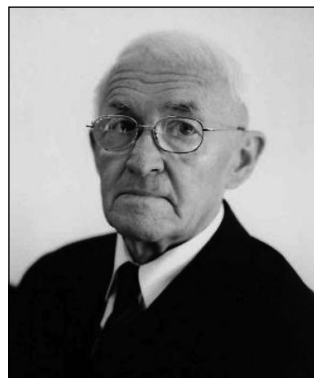

IN MEMORIAM

Almási István (1934–2021)

Almási István, az erdélyi magyar népzene tudomány nagy alakja 2021. március 8-án visszaadta lelkét Teremtőjének. Halála óriási veszteség az egész magyar népzene tudomány számára. Szakmai igényessége olyan megnyerő emberi tulajdonságokkal párosult, hogy eltávazása most nagy űrt hagyott maga után nemcsak szakmai, hanem baráti környezetében is. Fájó szívvel búcsúznak tőle hozzátartozói, egykori munkatársai, volt tanítványai, ismerősei.

Almási István 1934. december 8-án született Kolozsváron. Zenekedvelő lelkészcsaládban nőtt fel, így már elemi iskolás korában 8 évesen hegedülni tanult. 1945–1948 között a Kolozsvári Református Kollégium diákja volt, azonban az egyházi iskolák államosítása miatt a 2. számú Fiúliceum tanulójaként érettségizett 1951-ben. Az eleinte lelkészi – titokban geológus – pályára készülődő fiatal Almási István „isteni gondviselésnek” tulajdonítja azt, hogy végül zenei pályát választott. Felsőfokú tanulmányait a Kolozsvári Gheorghe Dima Zeneművészeti Főiskolán végezte, ahol a 1956-ban szerzett zenetanári és karvezetői oklevelet. Olyan kiváló tanárai voltak mint Jagamas János, Major Ferenc és Nagy István, akik a későbbiekben nagymértékben meghatározták a fiatal népzene kutató és karvezető munkásságát. 1989-ben dr. Romeo Ghircoiașiu professzor irányításával szerezte meg a zenetudomány doktora címet. Disszertációjának címe *Az erdélyi népzene kutatás kezdeti szakasza (1920-ig)* volt.

A népzene kutatás iránt még főiskolai hallgató korában kezdett érdeklődni. Mestere Kodály Zoltán egykori tanítványa, Jagamas János volt. Vezetésével 1953-ban a Nádas menti Türebén járt először népdalgyűjtő úton, és 1954-ben közölte első szakdolgozatát. 1957. január 15-től 2004. december 1-jéig, nyugdíjazásáig a Román Tudományos Akadémia Kolozsvári Folklorintézetében dolgozott, végigjárva a tudományos ranglétra összes fokát: 1960-ig próbaidős kutatóként, 1960 és 1969 között kutatóként, 1970-től tudományos főmunkatársként, 1992 óta pedig I. fokozatú tudományos főmunkatársi minőségben. Jagamas János távozása után, 1960-tól egyedüli magyar kutatóként szervezte és irányította a kolozsvári műhely archívumát.

Almási István több mint 130 erdélyi és partiumi településen végzett népzenei gyűjtéseket. Jagamas Jánoshoz hasonlóan olyan falvakra irányította figyelmét, ahol korábban a kutatók csak kevésbé vagy egyáltalán nem végeztek rendszeres népzenei feltárásokat. Így olyan területeken

Gergely Zoltán (1987) – tudományos kutató, PhD, Román Tudományos Akadémia Kolozsvári Folklor Intézete, zoli_gdur@yahoo.com

mint Aranyosszék, Nyárad mente, Érmellék, Kis-Küküllő mente, Lápos mente, Szilágyság, Homoród és Háromszék, ahonnan közel 5000 vokális és hangszeres dallamot rögzített, ebből több mint 4000-et le is jegyzett.

Vizsgálódásai főleg a népi dallamok osztályozására, rendszerezésére és tipológiájára irányultak, továbbá a népzene kutatás történeti kérdéseire, az etnikai kölcsönhatásokra, valamint a tudományterületen felmerülő módszertani problémákra. Több mint félszázados munkája alatt 12 könyvet jelentetett meg (részben társszerzőkkel), 166 tanulmányt, cikket és recenziót közölt magyar, román, angol és német nyelven. Ezenkívül 190 előadást tartott különböző tudományos tanácskozáson, közművelődési fórumokon és oktatási intézmények rendezvényein Romániában, Magyarországon, Ausztriában, Szlovákiában és Németországban népzenei, egyházzenei és zenetörténeti témákról. Idegen nyelvű tudományos közleményeit is saját maga írta román, német és angol nyelven, fordítóra nem volt szüksége.

Munkái közül kiemelném *A lapádi erdő alatt* című kötetét, amelyet Szenik Ilonával és Zsizsmann Ilonával közösen adtak közre. 1969-ben Olosz Katalin *Magyargyerőmonostori népköltészet* című monográfiájában százlappnyi függeléként több népdalt tett közzé a falu énekes repertoárjából. 1970-ben Marosvásárhelyen, Iosif Herțeával közösen adta ki a *245 melodii de joc. 245 népi táncdallam. 245 Tanzmelodien* című gyűjteményt, amely magyar, román és szász szöveges táncdalokat és hangszeres népzenei anyagot tartalmaz. 1972-ben látott napvilágot a *Tavaszi szél vizet áraszt* című antológia. A gondosan összeállított kötet, amely az egész nyelvterület magyar népdalainak a gyöngyszemeit tartalmazza, olyan nagy sikert aratott, hogy 1982-ben újra kiadták, és ma is használják a magyar nyelvű iskolai oktatásban. Többéves gyűjtőmunka és rendszerezés után, 1979-ben adta ki a Kriterion Könyvkiadónál a *Szilágysági magyar népzene* című népdalgyűjteményét, amellyel 1981-ben elnyerte a Román Akadémia Ciprian Porumbescu díját. 1974-ben Benkő Andrással és Lakatos Istvánnal közösen jelentették meg *Seprődi János válogatott zenei írásai és népzenei gyűjtése* című hiánypótló, ismeretlen népzenei anyagot tartalmazó kötetet. 1984-ben rendezte sajtó alá Jagamas János *A népzene mikrokozmoszában* című tanulmánykötetét. 1986-ban a Faragó József gondozásában megjelent *Virágok vetélkedése. Régi magyar népballadák* című kötetéhez ő válogatta és rendezte sajtó alá a dallamokat.

2009-ben 75. születésnapja alkalmából Kolozsvárt jelent meg *A népzene jegyében. Válogatott írások* című munkája, amelyben szinte fél évszázados munkájának eredményeit foglalja össze. Ez a kötet függeléként tartalmazza addig megjelent munkáinak teljes jegyzékét is (307–323. old.). Tudományos pályája utolsó szakaszában lektorálta a *Magyar Népzene Tára* sorozat Domokos Mária által szerkesztett XI. és Paksa Katalin által szerkesztett XII. kötetét (mindkettő 2011-ben jelent meg), valamint Bereczky János *A magyar népdal új stílusa* című monográfiáját (2013). Utolsó gyűjteményes kötete 2019-ben Budapesten jelent meg a Magyar Művészeti Akadémia kiadásában „*Most jöttem Erdélyből...*” *Írások népzeneiről és népdalkutatásról címmel*. Ebben a könyvében főleg az életpálya utolsó évtizedének termése található. A kötet végén fegyelmezett tömörséggel, szenttelen tárgyyszerűséggel foglalja össze saját életútjának eseményeit. Stílusa minden megjelent közleményében pontos, világos, fegyelmezett és ugyanakkor eredeti.

Almási István nemcsak a népzene tudomány terén mutatott fel kitűnő eredményeket. Éveken át, kántori tevékenysége mellett, több kórust vezetett, 1990–1993 között pedig elvállalta az Erdélyi Református Egyházkerület főgondnoki tisztségét.

Kivételes szakmai tudását és nagyrabecsülttségét az évek során felhalmozott díjak és kitüntetések bizonyítják. Addigi munkája elismeréseképpen 1970-ben megkapta a Kulturális Érdemrendet. Zenetudományi munkásságáért 2001-ben a Magyar Köztársaság Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma Szabolcsi Bence-díjjal tüntette ki. 2004-ben a Romániai Magyar Dalosszövetség a népzene kutatás terén elért kiváló eredményeiért Jagamas János-díjjal jutalmazta. 2004-ben Budapesten a Magyar Művészetért Díj Kuratóriuma Kodály Zoltán-emlékdíjat adott át neki. 2009-ben a Magyar Tudományos Akadémia a Magyar Tudományosság Külföldön Elnöki Bizottságának a határozata alapján lett az Arany János-érem birtokosa. 2010-ben a Marosvásárhelyi Művészeti Egyetem szenátusa a Doctor Honoris Causa címet adományozta a számára. Teljes munkássága elismeréseként 2014. december 8-án a Kriza János Néprajzi Társaság Életműdíjjal tüntette ki. Ugyanebben az évben jelent meg a *Pontosan, szépen. Almási István 80. születésnapjára* című tanulmánykötet (szerk. Salat-Zakariás Erzsébet. Mega Könyvkiadó, Kolozsvár 2014.), amelyben magyar és román népzene kutatók tisztelegtek a születésnapját ünneplő idős kutató előtt.

Almási István egyik fő érdeme az, hogy az újonnan indult magyar nyelvű zenei főiskolákon vállalt népzeneoktatást. Éveken át a Babeş–Bolyai Tudományegyetem Református Tanárképző Kar Zenepedagógia Tanszékén, a marosvásárhelyi Színházművészeti Egyetem Zeneművészeti Karán és a Partiumi Keresztény Egyetem Egyházzene szakán, Budapesten az ELTE Folklor Tanszéken, valamint a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Népzenei Tanszékén tartott előadássorozatot a magyar népzene stílusrétegeiről és a népzene kutatás történetéről.

Rendes tagja volt Magyar Művészeti Akadémiának, tiszteletbeli tagja a Magyar Kodály Társaságnak, alapító tagja a Kriza János Néprajzi Társaságnak, levelező tagja a Magyar Néprajzi Társaságnak, külső köztestületi tagja a Magyar Tudományos Akadémiának, tagja az Erdélyi Múzeum-Egyesületnek, a Magyar Zenetudományi és Zenekritikai Társaságnak, a Romániai Zeneszerzők és Muzikológusok Szövetségének és a Nemzetközi Magyarágtudományi Társaságnak.

Végül röviden Almási Istvánról, a tanárról, a mentorról, a barátáról is szeretnék szólni. 2005 őszén a kolozsvári BBTE Református Tanárképző Karának Zenetudomány Tanszékén ismerkedtünk meg. Magyar népzene t tanított. Rendkívül elegáns volt, pedáns, előadásain mindig öltönyben, nyakkendővel jelent meg. Nemcsak az órákon, hanem a szünetekben is, ahányszor csak lehetőség adódott erre, mindig beszélgetett velünk a magyar népzeneről általában, de főleg a népdalok előadásmódjáról. Órákon pontos, komoly, fegyelmezett és precíz volt. Óriási tudással, kitűnő pedagógiai érzékkel rendelkezett, a szigort a jószággal, a komolyságot a humorral ötvözte.

Egyetemi éveim után sem szakadt meg velem a kapcsolat. A doktori képzés alatt sokszor fordultam hozzá segítségért, útbaigazításért. Ezt követően kapcsolatunk megerősödött. 2013 novemberében a Román Tudományos Akadémia Folklor Intézete fiatal népzene kutatói állást hirdetett meg, amelyet sikeresen megpályáztam. Később tudatosult bennem az, hogy ezt a feladatot szinte fél évszázadon keresztül Almási István látta el. Megtisztelő feladat volt tehát számomra, de ugyanakkor nehéz kötelezettségekkel is járt. Szenik Ilona halála után Almási István volt az, aki segített különböző népzenei kérdések megválaszolásában. Rendszeresen konzultáltam vele, akármikor felhívhattam, tanácsot kérhettem, szakirodalmat, útbaigazítást és – nem utolsósorban – fiatal pályakezdeként bátorítást. Igazából csak most, eltávozásakor tudatosul bennem az, hogy milyen lehetett számára, amikor egyik beszélgetésünkkor azt mondta, hogy „fiatal kutatóként irányítás nélkül maradtam”, utalva arra, hogy 1960-ban Jagamas Jánosnak, egy álláshalmozást tiltó törvény miatt el kellett hagynia a Folklorintézetet.

Mit tanultam szeretett tanáromtól, mentoromtól, barátomtól? Elsősorban pontosságot, igényességet, komolyságot, becsületességet. Amikor bizonytalan vagyok, kimerülök, vagy aggódok, mindig eszembe jutnak a szavai: „Mindenki maradjon a helyén, ott, ahová a sors állította! Dolgozz, és ne csüggedj!”

Isten veled, kedves Tanárom. Emléked legyen áldott!

Gergely Zoltán

Almási István könyvei és szerkesztett kötetei

1. *A lapádi erdő alatt. Ötvennyolc magyarlapádi népdal.* Társszerzők J. Szenik Ilona, Zsizsmann Ilona. Állami Irodalmi és Művészeti Kiadó, Bukarest 1957. 120 old.
2. *Magyargyerőmonostori népköltészet.* A szöveggyűjtemény Olosz Katalin, a dallamgyűjtemény Almási István munkája. Irodalmi Könyvkiadó, Bukarest 1969. 396 old.
3. *245 Melodii de joc – Népi táncdallam – Tanzmelodien.* Társszerző Iosif Herțea. Népi Alkotások Háza, Marosvásárhely 1970. 128 old.
4. *Tavaszi szél vizet áraszt. 200 magyar népdal.* Kriterion Könyvkiadó, Bukarest 1972. 296 old. Második, bővített kiadás 230 népdallal: 1982. 300 old.
5. *Seprődi János válogatott zenei írásai és népzenei gyűjtése.* A bevezető tanulmányt írta Almási István, Benkő András, Lakatos István. A zenei írásokat Benkő András, a népzenei gyűjtést Almási István rendezte sajtó alá. Kriterion Könyvkiadó, Bukarest 1974. 496 old.
6. *Szilágysági magyar népzene.* Kriterion Könyvkiadó, Bukarest 1979. 334 old.
7. *Virágok vetélkedése. Régi magyar népballadák.* Faragó József gondozásában. A dallamokat válogatta és sajtó alá rendezte Almási István. Kriterion Könyvkiadó, Bukarest 1986. 382 old.
8. *Erdélyi jiddis népköltészet.* Válogatta, fordította és az utószót írta Kányádi Sándor. Szakmai szempontból átnézte és a jegyzeteket készítette Jólesz László. Zenei szakértő Almási István. Illusztrálta Szántó Piroska. Európa Könyvkiadó, Budapest 1989. 216 old. Második kiadás: 1994. 216 old.
9. *Monostori sugár torony. Bogdán János magyargyerőmonostori népdalgyűjtése 1906-ban.* Közzéteszi Almási István. Kiadja a Kriza János Néprajzi Társaság, Kolozsvár, 2003. 81 old.
10. *Egy kis madárka ül vala.* Erdélyi szász népköltészet Kányádi Sándor fordításában. A dallamokat válogatta és gondozta Almási István. Kriterion Könyvkiadó, Kolozsvár 2007. 160 old.
11. *A népzene jegyében. Válogatott írások.* Az Európai Tanulmányok Alapítvány Kiadója, Kolozsvár 2009. 334 old.
12. *„Most jöttem Erdélyből...” Írások népzeneről és népdalkutatásról.* Magyar Művészeti Akadémiai Kiadó, Budapest 2019. 160 old.

Contents

Viktor Dávid Kőrösi: “Mirror, mirror on the wall...” Hungarian–Romanian Identity Hierarchy in Teiuși (Alba county).....	1
Mária Orsolya Tóth: “... <i>if my prayer will be heard.</i> ” The First 15 Years of the Szeklers from Bucovina Settled Near Luduș in Archival Documents.....	21
Katalin Pajor: Local and Ethnic Identity Constructions in Life Stories. Partial Results of a Research within the Population of Mixed-Ethnic Towns in Slovakia.....	37
Erika Tekei: The First Folk Ballad Collections of the Kriterion Publishing House in the Light of Editorial Correspondence.....	50
Péter Bálint: Narratives of Seduction and its Rejection in Folktales (The story of Joseph and Potiphar’s Wife).....	66
Dóra Pál-Kovács: Transgressive Movements in Couple Dance – According to Revival Dancers’ Experiences.....	81
Péter Halász: Willow Spinning as a Traditional Craft in the Moldavian Pusztina.....	88
Zsolt Nagy: The Öllerer Family Left in the Shadows. An Austrian Family of Flower Gardeners in Transylvania in the “Short 20 th Century”.....	102
György Ruzsa: Prayer Concealed in a Mould: the Mould for the Copper Icon of St. Seraphim.....	120

Workshop

The Life History Interview as a Research Method (On the New Book by József Gagyí)

András A. Gergely: “... <i>I was a free man in fact</i> ” An Example from Csíkfalvi Biographical and World View Reconstruction.....	124
Zsuzsanna Bögre: The Long Conversation as a Research Method.....	130
Beáta Molnár: On the Stratification of (Long) Conversations - Reflections and Dilemmas.....	135

Review

Katalin Olosz: The Written Legacy of the Earliest Known Collector of <i>Vadrózsák</i>	140
Laura Iancu: Can the Parallels Meet?.....	145
Emőke Gondos: On Body and Soul - Nuanced.....	149
András A. Gergely: towards Distances Beyond <i>torda</i>	153
Éva Luka: Last Confession About the Self-Corrections of a Research Career.....	155
Emese Pál: Just When You Think You’ve Heard of Every Custom.....	159
Péter Halász: „Vétkesek közt cinkos, aki néma” (“He Who Is Mute Among Sinners Is An Accomplice”).....	161
Péter Halász: Újkígyós, Békés County, Moldavia.....	167
Laura Iancu: Light and Shadow – Inseparable.....	172
Carina Fazakas-Timaru: a Monograph On the Partner Choices, Marriage and Childbearing of Hungarians From Moldavia.....	174

István Máté: Community Building and the Exercise of Power In Pentecostal Communities In Moldova	178
Julianna Lingvay: Variations On Modernization: the Response of Târgu Secuiesc to the Social and Cultural Changes of the Modern Era .	181
Ákos Nagy: Changing Ways of Being In the Border and Contact Zone	184
László Bulcsu: Modern Forms of the Countryside	186
Ákos Nagy: Traditions, Processes and Livelihoods in the Changing Countryside.....	189
Emese Pál: Tracing the (Mythical) History of Ancestral Tales.....	191
Tünde Posztuly: Nyergestető, a Symbol of Survival	194
Brigitta Ágoston-Szűcs: An Epic of Peasant Love	196
Zsolt Nagy: A New Volume From a Mycophile Ethnomycologist (Notes, Additions).....	198

In Memoriam

Zoltán Gergely: István Almási (1934-2021)	204
---	-----

Cuprins

Viktor Dávid Kőrösi: „ <i>Oglindă, oglinjoară...</i> ” Ierarchia identității maghiaro-române în Teiuș (județul Alba).....	1
Mária Orsolya Tóth: „... <i>dacă suplicarea mea va fi auzită</i> ” Primii 15 ani ai secuilor bucovineni stabiliți lângă Luduș, în sursele arhivistice	21
Katalin Pajor: Construcții identitare locale și etnice în povești de viață. Rezultatele parțiale ale unei cercetări efectuată în câteva localități cu populație mixtă din Slovacia	37
Erika Tekei: Primele volume de balade populare apărute la Editura Kriterion în lumina corespondenței editoriale	50
Péter Bálint: Narațiunea seducției și respingerea ei în basmele populare (Povestea lui Iosif și a soției lui Potifar)	66
Dóra Pál-Kovács: Mișcări transgresive în dansul de cuplu – conform experiențelor dansatorilor de Revival.....	81
Péter Halász: Meșteșugul tradițional al împletiturilor din salcie în Pustina, Moldova.....	88
Zsolt Nagy: Familia Öllerer rămasă în umbră. O familie austriacă de floricultori în Transilvania „secolului scurt”, secolul 20	102
György Ruzsa: Rugăciune în matriță: matrița icoanei de cupru a Sfântului Serafim de Sarov	120

Atelier

Interviul de istorie a vieții ca metodă de cercetare (despre noua carte a lui József Gagyí)

András A. Gergely: „...am fost un om liber de fapt” Un exemplu din Csíkfalva de reconstrucție a traseului de viață și a viziunii asupra lumii	124
Zsuzsanna Bögre: Conversația lungă ca metodă de cercetare	130
Beáta Molnár: Despre stratificarea conversațiilor (lungi) – reflecții și dileme	135

Recenzii

Katalin Olosz: Moștenirea scrisă a celui mai vechi colecționar cunoscut al volumului <i>Vadrózsák</i>	140
Laura Iancu: Se pot întâlni paralelele?.....	145
Emőke Gondos: Despre trup și suflet – nuanțat.....	149
András A. Gergely: Către depărtări de dincolo de Turda.....	153
Éva Luka: Ultima mărturisire despre autocorecțiile unei cariere de cercetător.....	155
Emese Pál. Tocmai când credeai că ai auzit de toate obiceiurile.....	159
Péter Halász: „Cel care tace este complice printre vinovați” Cartea lui Perka Mihály despre ceangăii din Moldova	161
Péter Halász: Újkígyós, județul Békés (Ungaria), Moldova.....	167
Laura Iancu: Lumina și umbra – inseparabile.....	172

Carina Fazakas-Timaru: O monografie privind alegerea partenerului, căsătoria și nașterea la maghiarii din Moldova	174
István Máté: Formarea congregației și exercitarea puterii în comunitățile penticostale din Moldova.	178
Julianna Lingvay: Variațiuni asupra modernizării: răspunsul orașului Târgu Secuiesc la schimbările sociale și culturale din epoca modernă	181
Ákos Nagy: Schimbarea modului de a fi în zona de frontieră și de contact	184
László Bulcsu: Forme moderne ale mediului rural	186
Ákos Nagy: Tradiții, procese și mijloace de trai în mediul rural în schimbare	189
Emese Pál: Urmărind istoria (mitică) a poveștilor strămoșești	191
Tünde Posztuly: Nyergestető, un simbol al supraviețuirii	194
Brigitta Ágoston-Szűcs: O epopee a dragostei țărănești	196
Zsolt Nagy: Un nou volum de la un etnomicolog micofil (note, completări)	198

In memoriam

Zoltán Gergely: István Almási (1934–2021)	204
---	-----

Tartalom

Kőrösi Viktor Dávid: „ <i>Tükröm, tükröm, mondd meg nékem...</i> ” Magyar–román identitáshierarchia Tövisen.....	1
Tóth Mária Orsolya: „ <i>...ha meg halgatásra talál az én esedezésem...</i> ” A Marosludas mellé telepített bukovinai székelyek első 15 éve a levéltári forrásokban.....	21
Pajor Katalin: Etnikai és lokális identitáskonstrukciók élettörténetekben. Részeredmények egy szlovákiai, vegyes lakosságú települések lakói körében végzett etnológiai kutatásból.....	37
Tekei Erika: A Kriterion Könyvkiadó első balladagyűjteményei a szerkesztőségi levelezés tükrében.....	50
Bálint Péter: A csábítás és elhárításának narratívái a népmesében (József és Putifárné-történetek).....	66
Pál-Kovács Dóra: A páros táncok határátlépő mozdulatai – a revival táncosok tapasztalatai alapján.....	81
Halász Péter: A fűzveszőfonás hagyományos mestersége a moldvai Pusztinában.....	88
Nagy Zsolt: Az árnyékban maradt Öllerer család. Egy osztrák virágkertész-família a „rövid 20. században” Erdélyben.....	102
Ruzsa György: Öntőformában rejlő ima: Szárovi Szent Szerafim rézikonjának öntőformája.....	120

Műhely

Az életútinterjú mint kutatási módszer (Gagyfi József új könyve kapcsán)

A. Gergely András: „ <i>...szabad ember voltam lényegibe</i> ” Csíkfalvi példa életút- és világkép-rekonstrukcióra.....	124
Bögre Zsuzsanna: A hosszú beszélgetés mint kutatási módszer.....	130
Molnár Beáta: A (hosszú) beszélgetések rétegzettségéről – reflexiók és dilemmák.....	135

Szemle

Olosz Katalin: A <i>Vadrózsák</i> legkorábbi ismert gyűjtőjének írásos hagyatéka.....	140
Iancu Laura: Találkozhatnak-e a párhuzamosok?.....	145
Gondos Emőke: Testről és lélekről – árnyaltan.....	149
A. Gergely András: Tordán túli messziségek felé.....	153
Luka Éva: Utolsó vallomás egy kutatói pálya önkorrektívóiról.....	155
Pál Emese: Amikor azt hinnénk, hogy minden szokásról hallottunk már... ..	159
Halász Péter: „Vétkesek közt cinkos, aki néma”.....	161
Halász Péter: Újkígyós, Békés megye, Moldva.....	167
Iancu Laura: Fény és árnyék – szétválaszthatatlanul.....	172

Fazakas-Timaru Carina: Monográfia a moldvai magyarok párválasztásáról, házasságáról és gyermekvállalásáról.....	174
Máté István: Gyülekezetépítés és hatalomgyakorlás a moldvai pünkösdisták közösségeiben.....	178
Lingvaj Julianna: Variáció a modernizációra: Kézdivásárhely válasza az újkor társadalmi és kulturális változásaira.....	181
Nagy Ákos: Változó létformák a határ- és kontaktzónában.....	184
Bulcsu László: A vidékiség modern formái.....	186
Nagy Ákos: Hagyományok, folyamatok és léhelyzetek a változó vidéken.....	189
Pál Emese: Eredetmondák (mitikus) történelmének nyomában.....	191
Posztuly Tünde: Nyergestető, a megmaradás szimbóluma.....	194
Ágoston-Szűcs Brigitta: Eposz a paraszti szerelemről.....	196
Nagy Zsolt: Újabb kötet egy mikofil etnomikológustól (megjegyzések, adalékok).....	198

In memoriam

Gergely Zoltán: Almási István (1934–2021).....	204
--	-----

ISSN 1453-0961

9 771453 096100